

متن پرسش

سلام: مدتها انس با قرآن مجید از وجودم سلب شده بود و گاه که مراجعه می کردم چند آیه ای که می خواندم حوصله ی تداوم قرائتش را نداشتم و قرآن را می بستم و گویی هنوز قرآن رزقم نبود و زمانش فرا نرسیده بود. اخیراً توفیق شد یک دور قرآن را از زیر نظر گذراندم بسیاری از صفحات مطلب چندانی به نظر می رسد برای زخم های وجودی من نداشت. برخی آیات حرف برای گفتن داشت و انسان می گفت تو که می توانی چرا بقیه را چنین نگفته ای مثل سوره توحید بخش هایی از حدید و حشر، آیه ی لن ترانی، آیه ی نور، آیات مربوط به قاب قوسین و معدودی آیات دیگر. البته این معدود مطالب عرفانی قرآن لااقل برای بنده ثابت نشده که بالاتر از مطالب عرفانی ای است که گاه در سایر ادیان مطرح شده است مطالب عرفانی زیبایی را جناب ابن عربی و مولوی و سایر عرفا مطرح نمودند و همچنین در روایات وجود دارد لکن با وجود اینکه مفتون شیخین سترگ ابن عربی و مولوی بودم همه را یک سو نهادم اکنون زمانی است که یا قرآن ماسوای هر آنچه عرفا یافته اند یا بافته اند خویش را ثابت می کند یا اینکه این خانه از پایبست ویران است بعد از یک دور قرائت من در برزخم نه برایم ثابت شده که کلام خداست و نه ثابت شده کلام او نیست. مُدْبَذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هُوَ لَا إِلَى هُوَ

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عرایضی اخیراً در رابطه با سوره «علق» تحت عنوان: «قرآن بانک سکوت چندین ساله حضرت محمد «صلوات الله علیه وآله» شد مبنی بر آن که اگر با قرآن درست برخورد شود، خود قرآن عامل تصدیق خودش می باشد. <https://eitaa.com/matalebevijeh/14372> . موفق باشید